

Schoën schoon.

De kins de klok d'r op geliék zitte, altiéd ein waek veur de paosdaag krieg mien vrouw 't op de hippe en môtte d'r ein paar nij schoon gekoch waere. Traditiegetrouw staon ik dan braaf naeve um veur de etalage van de sjoester . En, zaet 't, wie vindse die zaach greune dao, die zulle moi beej mien nije handtas passe allein jaomer det de hakke zoé liëg zien det mak mich zoé klein. Die effe roeie dao achteraan ware ouk neet ônaeve allein jaomer van dae gesp dae aan de ziekant zit. Daobeej bevalle mich die duustere

zwarte dao links veuraan ein stök baeter , maar ja, det is waal juchlaer en juchlaer wuürt zoëgaww foezelig en dan kinse d'r dich nörges miër mei laote zeen. Maar det kenariegaele paar dao in 't midde met die moësgriëze voring zoel mich good staon maar wedde det ze die weer neet in mien maot hebbe, snapse det noow det ze zôn schoën schoon neet in kleinere maote fabricere. Uich ens die keuningsblauwe dao in 't hukske, det zien ze, die passe krek beej mien nij kasmiër zomerkledje, ik kin allein det hoég dichgebônde neet liéje, die schoonreme zakke ônder 't laupe steeds nao ônder. Nae ik kin baeter veur die liela scheunkes keze met die spekzaole, 't probleem is allein det zôn spekzaole s'zomers neet lekker drage. Die broene staon mich tösse häökskes ouk waal aan , maar det zien lakschoon en dao kômme van die vervaelende plekke op as die naat waere.

Die zilvere dao baove zien hiel erg leef maar die hebbe van die gaetjes aan de kante dao kriég ik idders kiér zand en keezelsteinkes in en daobeej hald ik miër van minder opvallende schoon det wetse toch, net wie die abrikoëskleurige dao , jaomer van dae steurende opgestikte naod det mak die zoë iëmerig, de snaps neet det die fabrikante dao neet baeter op lette.

Die witte ware ouk neet gek, die zien aevel tamelik besmettelik en dan môsse die weer inwiekse met zôn wit grei waat dich aan de kouse blief aafgaeve. Die gifgreune zoel ik waal zeen zitte maar ik hoort op 't krenske beej Merie, a pro po det had toch weer zôn baumschorsje met slaagraum beej de kôffie... neet te snavele, maar wao waas ik gebleve, aoh jao, ze zeije dao det de spitse medelkes neet miër in zien, en beej de letste moëde allein nog maar schoon zônder tierlanteinkes en frenjelkes gedrage waere. Achterin kump dan zônne gummiband zoëdesse die ônder 't laupe neet verluus, kiék net wie die hemelsblauwe dao allein jaomer det ik dae gummie neet kin verdrage . Det hebbe die oranjesse neet maar dao kin ik neet op stiefele met zôn naoldhakke det is wat veur jông kwekke. En zoëwiezoë . 't insigste wao geej manne ôg veur interesseert is det die schoon good staon, of weej vrouwluj dao op kinne laupe of neet is ôg gans egaal .Kiék mich neet zoë ônneuzel aan kôm maar mei nao d'n euverkant beej daen andere sjoester dao heb ik van de waek presies die schoén schoon zeen staon die ik wil hebbe.....

Dao zien mich toen midde op de straot de schoon van oét gevalle.

Stôm hé

Wiel Hermans Venlo